

Maria Prussak

"Teatr studencki w kulturze studenckiej", Sławomir Magała, "Dialog" nr 6 (1978) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/4 (70), 242

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/V/ MAGALA Sławomir: Teatr studencki w kulturze studenckiej
"Dialog" 1978 nr 6 s. 106-113.

Tytułowy problem dzieli autor na cztery różne zagadnienia określające charakter teatru studenckiego. Po pierwsze - pokazuje związki tego teatru z innymi dziedzinami młodej sztuki: z poezją, plastyką i muzyką; po drugie - omawia znaczenie teatrów studenckich dla ich odbiorców; po trzecie - analizuje funkcjonowanie artystycznego ruchu studentów w mechanizmach organizacji studenckich; po czwarte - przedstawia jego związek z sytuacją społeczno-polityczną PRL. W powracających stale dyskusjach nad problemem romantyzmu w kulturze nie zauważono wprowadzonego przez studencki ruch artystyczny odrodzenia romantyczności, rozumianej jako podejmowanie zastępczo w sztuce zagadnień życia społecznego, dla których rozwiązania nie istnieją inne formy w rzeczywistości społecznej. Najważniejszą cechą młodej kultury jest jej pluralizm, wspólną cechą młodych twórców - "niezgoda na światopogląd dyżurny".

BP/70/96

Mar.P.

/V/ TRZYNADLOWSKI Jan: Teatr prawdziwy a teatr telewizyjny.
"Roczniki Humanistyczne KUL", t. XXIV, z. 1, Lublin 1976 (wyd. 1978), s. 287-296.

Autor snuje refleksje nad możliwymi opozycyjnymi cechami teatru "prawdziwego" i telewizyjnego. Sprowadzają się one do kilkunastu wyróżników charakteryzujących owe teatry. Analizowane są przy tym cechy: 1) dramaturgiczne, 2) inscenizacyjne, 3) reżyserskie, 4) autorskie, 5) formy przekazu, 6) publiczności, 7) formy odbioru. Tekst ma charakter dwuczęściowy. W pierwszej analizowany jest teatr "prawdziwy", a w drugiej - telewizyjny.

BP/70/97

J.B.